

Mintys Švenčiausiojo Sakramento adoracijai

Parengė ses. Felicija Grybaitė (Kristaus Karaliaus Merginų diakonų kongregacija)
ir Kernavės Švč. Mergelės Marijos Škaplierinės parapijos Teofiliaus Matulionio maldos būrelis

Švč. Sakramento išstatymo, adoracijos ir palaiminimo apeigos atliekamos vadovaujantis apeigynu „Šventoji Komunija ir Eucharistijos slėpinio kultas ne Mišių metu“ (Lietuvos Vyskupų Konferencijos leidinys, Vilnius, 2005). Per adoraciją galima pateikti Arkivyskupo Teofiliaus Matulionio metams skirtas mintis, tarp jų paliekant tylos asmeninei maldai.

ŠTAI TAVO MOTINA!

(Jn 19, 27)

Gyvasis Kristau,
šią valandėlę matome Tave spindinčioje monstrancijoje,
o pro ją tikėjimo žvilgsnis nukrypsta į tamsoje paskendusią Golgotą...
Paskutiniai Tavo, Viešpatie, atodūšiai...
Po kryžiumi – motinos ir mylimo mokinio siluetai...
„Štai tavo motina!“...
Motina vienatinio Sūnaus kančioje gimstančios Bažnyčios,
Motina visų jos vaikų
visiems amžiams – iki pasaulio pabaigos.

Jėzau, pradėdamas savo Atpirkimo darbą
Tu pasirinkai kuklią šeimą.
Nueidamas visą žmogiškosios būties kelią,
Tu parodei tą siaurąjį taką, kuris veda į gyvenimą.
Nazareto tylą ir ramybę su skausmingais jos išbandymais,
nepalaužiama atsakomybė ir šventa ištikimybė Dievo valiai.
Dievo, kuris pasilenkia prie žmogaus.

Dėkojame, Jėzau,
už šį šviesų tobulumo pavyzdį mūsų šeimoms.
Tik Tavo malonei esame dėkingi už tas gražias krikščioniškas šeimas Tėvynėje,
kurios Nazareto šeimoje suranda atramą savo gyvenimui.

Dėkojame už Tavo palaimą toms mažosioms namų bažnyčioms,
kuriose skleidžiasi gražiausi žmogiškosios dvasios žiedai –
tarpusavio supratimas, santarvė, meilė, ištikimybė.
Viešpatie, savo malone palaikyk gyvastingumą tose šeimose,
kurias slegia įvairūs sunkumai.

Į šeimas, kaip į tvirtą tautos pamatą ir šviesią Bažnyčios ateitį,
visas viltis dėjo garbingasis Teofilijus sakydamas:
„Visi mes sudarome vieną katalikų šeimą. Melskimės vieni už kitus!“

Pastogės nesuradusi Švenčiausioji Mergelė Marija
glaudė, Jėzau, Tave prie krūtinės šalčioje Betliejaus oloje.
Aplėbusi dar kūdikį, bėgo nuo Erodo persekiojimo, kentėjo Egipto tremtį.

Sujudink, Viešpatie, užkietintas širdies gelmes tų motinų,
kurios nežinomybei palieka savo vaikus.
Sužvarbusią jų kūdikystę tesušildo švelni,
į gyvenimą palydinti motiniškos širdies globa.
Apšviesk, Viešpatie, atsakingųjų protus,
kad mūsų tautoje ir pasaulyje išliktų tikros šeimos samprata.

„Štai tavo motina!“

Per visus amžius aidi, Viešpatie, šie testamentiniai Tavo žodžiai.
Marija, kaip rūpestingiausia Motina, nuolat laiko juos savo širdyje.
Visais laikais, jautriai atsiliepdama į skaudžius savo vaikų išbandymus,
pirmiausia prabyla į silpnuosius.

Šiluva... Dangiškoji Motina verkia, kad Tu, Jos Sūnus, tarsi kūdikis
esi išstumtas iš žmonių širdžių.

Fatima... Švenčiausioji Mergelė Marija maldauja žmoniją,
išsvargintą tautų nesantaikos, karo ir jo padarytų žaizdų,
atsigręžti į Tave.

Primindama artėjant didesnes nelaimės,
Ji moko vaikus melstis, kviečia nepaliaujamai melstis ir atgailauti.

Užgriuvus naujoms nelaimėms,
ir garbingasis Teofilus vėl ragino atgailauti.
Tarsi į švyturį audringos jūros pakrantėje ganytojas žvelgė į Mariją.
Išsiklausęs į piemenėliams išsakytus prašymus,
visą pasitikėjimą sudėjo į Motinos širdį –
Nekalčiausiąją Mergelės Marijos Širdį,
savo ganomuosius mokė aukotis Jos, kaip ir Tavajai, Jėzau, Širdžiai.

Viešpatie, dangiškosios Motinos globos šiandien reikia ir mums,
kad per nuolatinę maldą bei šventą ištikimybę
išmoktume aukotis Dievo ir artimo meilei.
Aukotis Tavo ir Nekalčiausiosios Motinos Širdžiai,
kad pasaulyje liautųsi teroras ir baigtųsi karai,
kad grįžtų santarvė tarp tautų, kad užgytų žmonijos moralinės žaizdos.

Aukotis, kad Tavo karalystė ateitų į žmonių širdis,
šeimas, visuomenę ir tautas.

Amen.